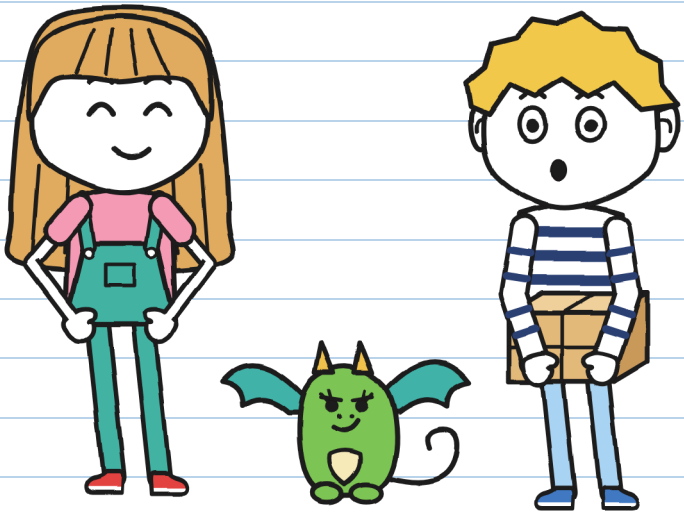
GIAO HÀNG BẤT KHẢ THI · 1

Gói hàng này cắn

Lui Eriksson

(cuốn sổ của Guni)

CỠ L
Trình độ nâng cao · 11+

GIAO HÀNG BẤT KHẢ THI · 1

Gói hàng này cắn

Lời và tranh: Lui Eriksson

CỠ L · Trình độ nâng cao · 11+

Bản tiếng Việt: LinguAula

Xuất bản lần đầu: 2026

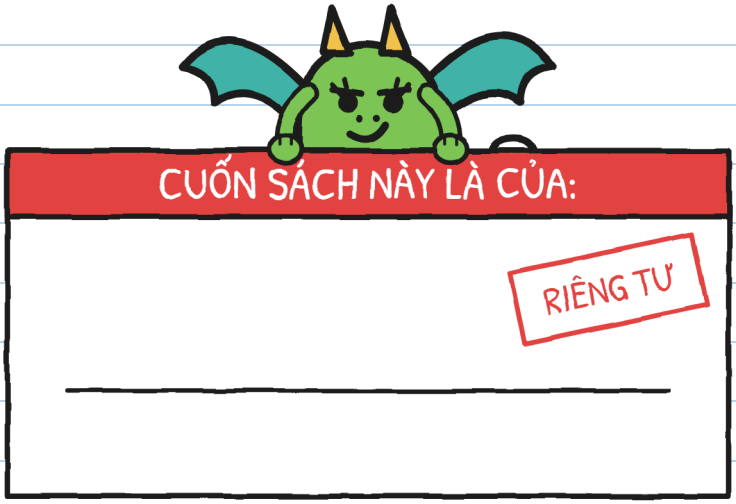
© 2026 Lui Eriksson · info@linguaula.com

Được photocopy tự do, dùng cho lớp học và cho gia đình.

LinguAula

Luyện tập từng chương tại linguaula.com

Không gói hàng nào bị thương trong lúc viết cuốn sách này.
Gần như không gói nào. —J.

Và không của ai khác. —J.

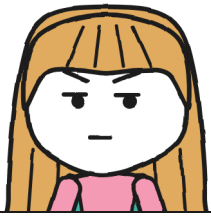
Nếu bạn nhặt được nó, hãy trả lại trước bình minh.

Mẩu cắn vì nó sống trong một câu chuyện. Với con vật thật, hãy xem trang 76. —J.

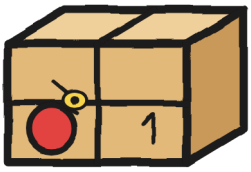
AI LÀ AI

Guni. Người mới của khu phố. Người giao hàng chuyên nghiệp (đại loại vậy). Cuốn sổ này là của cậu ấy.

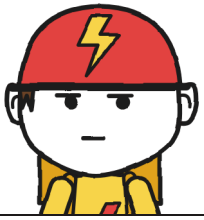
Julita. Bạn ấy viết bằng màu xanh lá, và chữ xanh lá thì không xóa được.

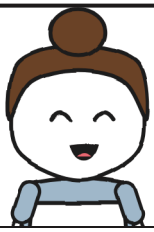
Gói hàng số 1. Nơi đến: Nhà Rồng. Hướng dẫn: giữ ấm.

Mara. Chủ cửa hàng Giao Hàng Bất Khả Thi. Cô chỉ có một quy tắc.

Tonio. Người giao hàng của CHỚP. Giao siêu nhanh những thứ siêu chán.

Elia. Chủ tiệm bánh. Hơi nóng từ lò nướng bốc lên qua tấm lưới thông hơi của tiệm.

SỔ GIAO HÀNG
của Guni

RIÊNG TƯ.

"Riêng tư" nghĩa là tớ được đọc trước. —J.

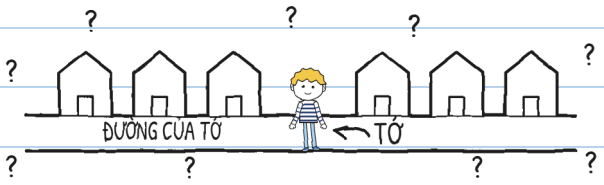

Cuốn sổ này lấy ra từ thùng số 14 khi chuyển nhà. Trên thùng ghi BẾP chắc nịch lắm, vậy mà bên trong chẳng có nổi một cái thìa tử tế: chỉ có cuốn sổ này, một chiếc tất lẻ và một con ếch cao su không của ai cả.

CHƯƠNG 1

Gói không giao được

Tớ ở khu phố này được bốn ngày và cho đến giờ thuộc đúng một con đường. Nhưng thuộc cả con đường.

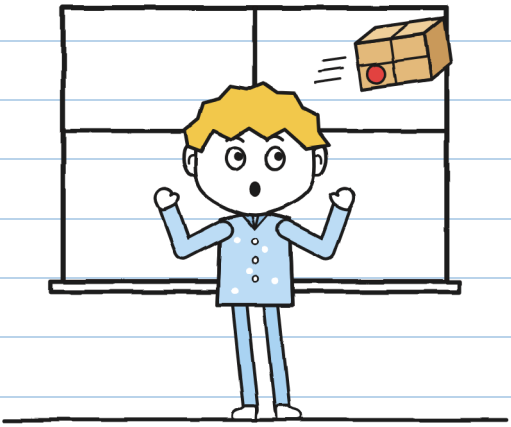

Kế hoạch kết bạn của tớ:

1. Nói xin chào.
2. Nói điều gì đó thú vị.
3. ???

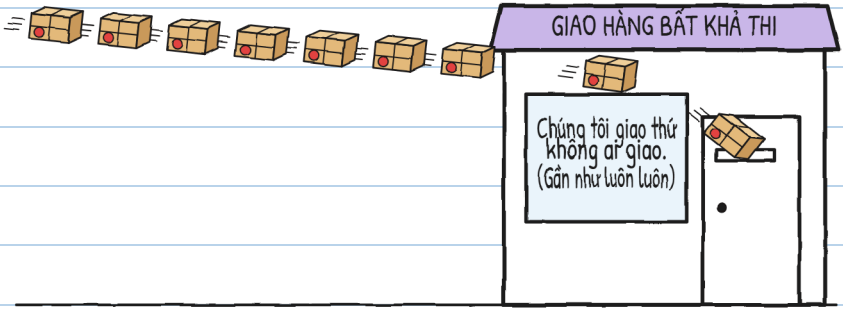
Tớ bị kẹt ở mục 2; còn mục 3 thì chịu.

Sáng nay có một thứ bay vèo qua cửa sổ làm tớ thức giấc: loại chuyện không hay xảy ra trên đường nhà tớ. Ít nhất là tớ cứ tưởng thế.

Đó là một gói hàng.

Rồi lại một gói nữa, và một gói nữa: chín gói nối đuôi nhau như vịt, băng qua đường rồi lọt vào cửa hàng đối diện qua cái hòm thư. (Mười một gói còn lại, theo như sau này tớ biết, đã về từ trước, lúc tớ đang ngủ say như chết.)

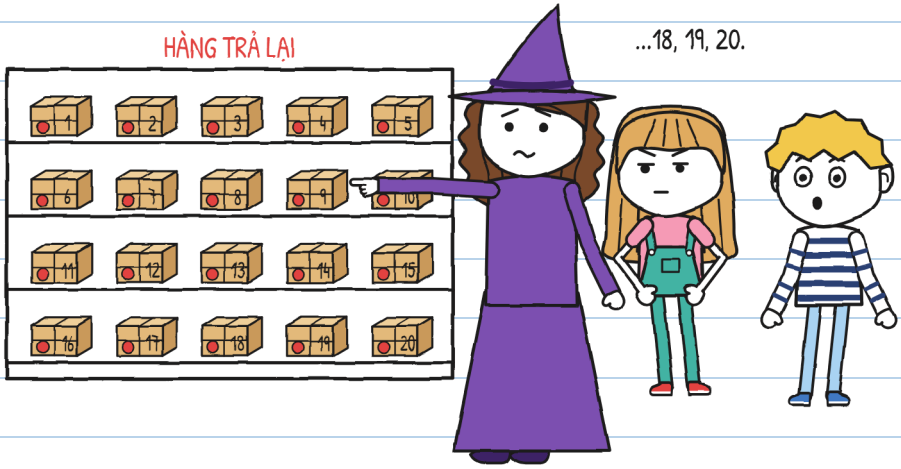

Tớ có mục 2 rồi: "Tớ đã thấy gói hàng bay".

Cái đó không thú vị. Chuyện đó xảy ra thường xuyên lắm.

Ghi chú đó do Julita viết, người mà tớ mới quen sáng nay ở cửa hàng đối diện. Bạn ấy viết bằng màu xanh lá, và chữ xanh lá thì không xóa được: tớ đã thử rồi.

Tớ mặc áo len sọc ra ngoài bộ đồ ngủ rồi sang đường, trước khi kịp nghĩ ra một lý do chính đáng để đừng làm vậy.

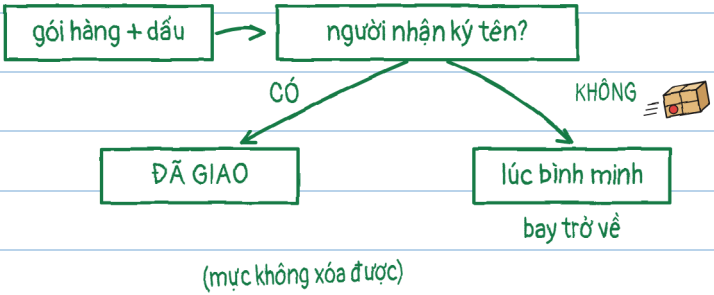

—Chúng về hết rồi —cô phù thủy thở dài—. Lại nữa.

Cô phù thủy tên là Mara. Cô có một cửa hàng giao hàng bất khả thi, và một con dấu phát sáng như thể vừa nuốt cả một cái bóng đèn.

Julita giải thích cho tớ ngay trong cuốn sổ của tớ, chẳng thèm hỏi xin phép tớ lấy một câu:

Thế là không gói hàng nào bị lạc. Cũng không gói nào được giao.

Những gói trên kệ là hàng trả lại: hai mươi gói chưa ai giao nổi, mà lại còn lúc nào cũng do cùng một người gửi.

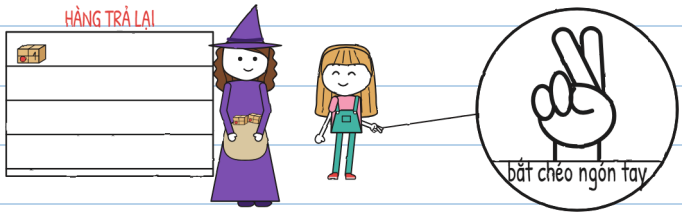
NƠI ĐẾN: ...
NGƯỜI GỬI: R.

—R. là ai ạ? —tớ hỏi.
—Một người viết chữ rất xấu —cô Mara nói, rồi thôi.

Cô bỏ mười chín gói hàng trả lại vào bao tải: đêm đó cô sẽ chở đàn piano tới hải đăng và nhân tiện thử giao lại hết; cô sẽ về lúc bình minh. Chỉ còn đúng một gói.

—Gói đó không giao được đâu —cô Mara cảnh báo—. Chỉ có một quy tắc: ĐỪNG ĐỤNG VÀO CÁI KỆ.

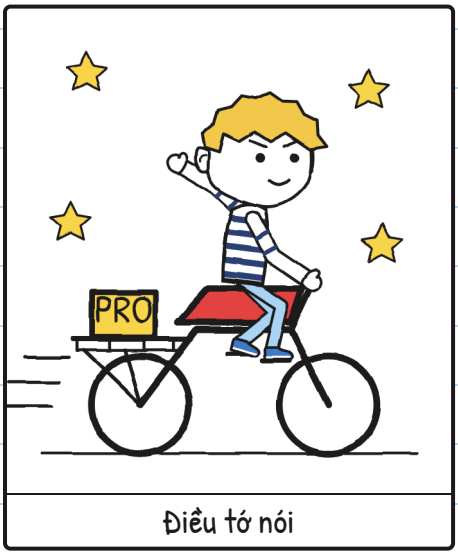
—Tất nhiên rồi ạ —Julita quả quyết.

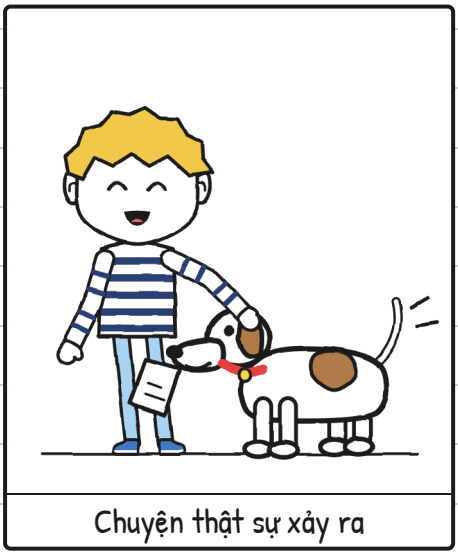
Cửa vừa đóng lại, Julita nhìn tớ từ đầu đến chân, như người ta đo một gói hàng trước khi nhận.
—Cậu biết giao hàng không?

Và tớ đáp đúng như bất cứ ai đang muốn kết bạn sẽ đáp:

—Có. Ở khu phố cũ của tớ, tớ là người giao hàng chuyên nghiệp.

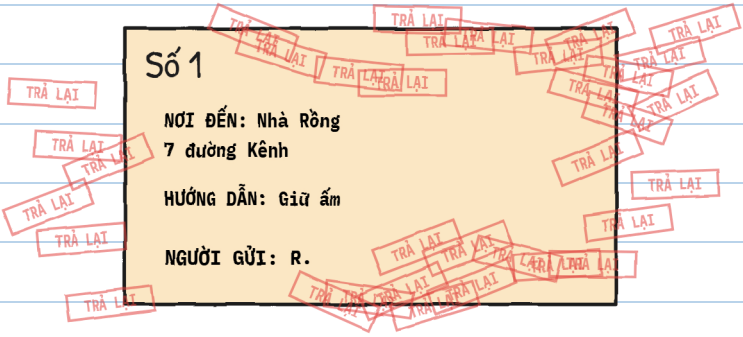
Điều tớ nói

Chuyện thật sự xảy ra

Chuyên nghiệp. Cho chó.

Julita lấy ra gói hàng duy nhất còn lại: gói số 1, gói không giao được. Tay bạn ấy hơi run; tay tớ cũng vậy, dù tớ giấu giỏi hơn: chỉ có cái áo len mặc ngược là tố cáo tớ.

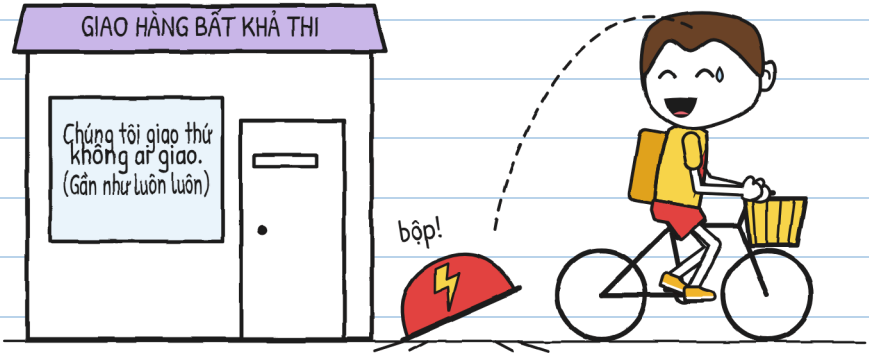

—Nếu chúng mình giao được nó trước bình minh —Julita lập luận—, cuối cùng cô Mara cũng sẽ thấy tớ giao được hàng trả lại.

—Thế nếu không được?
—Nếu không thì nó tự về, và coi như chưa có chuyện gì xảy ra.

Tớ thấy đó là một kế hoạch hoàn hảo, không hở một kẽ nào. Lúc ấy tớ vẫn chưa biết bên trong có gì.

Chuông xe đạp kêu lên và, ở bên kia cửa kính, hiện ra một cậu bé đội mũ bảo hiểm, đeo ba lô vàng, quảng cáo ầm ĩ: GIAO HÀNG CHỚP. TRONG MƯỜI PHÚT HOẶC MIỄN PHÍ.

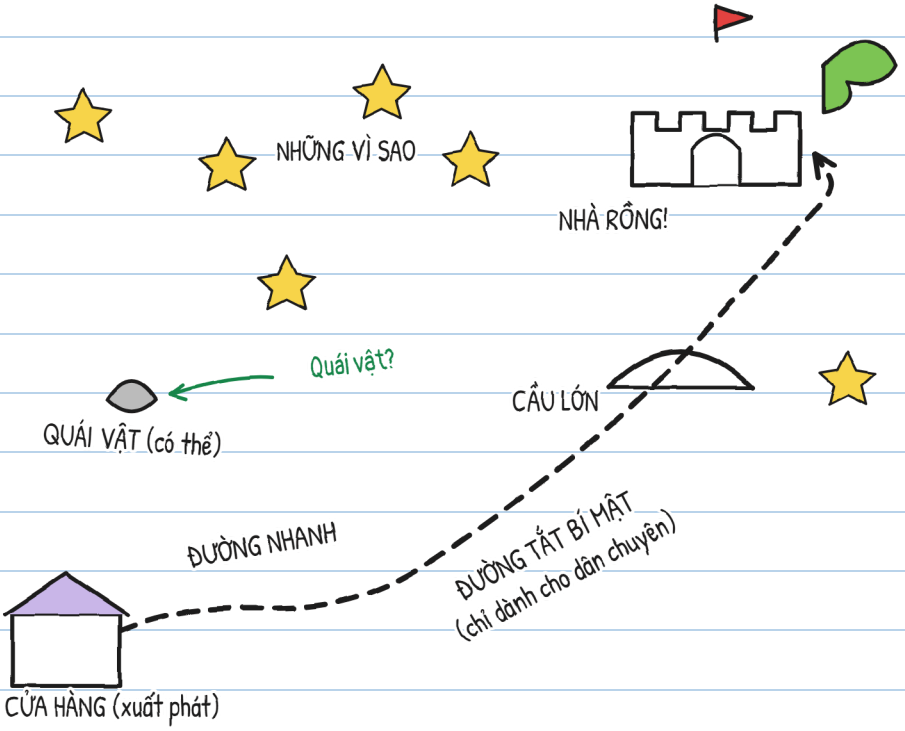

—Giao Hàng Bất Khả Thi á? —cậu ta chế nhạo—. Các cậu mà giao được cái gì thì mới là bất khả thi.

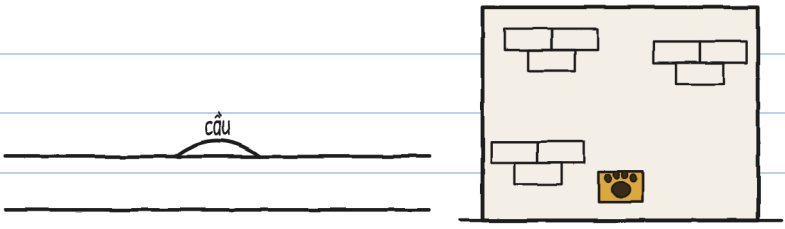
Tonio. Giao siêu nhanh những thứ siêu chán.

—Thế thì hôm nay bọn tớ giao cái này —Julita đáp trả, vẻ rất oai nghiêm. Tonio đọc "Nhà Rồng" rồi cười ngặt nghẽo đến mức rơi cả mũ bảo hiểm.

Tớ vẽ một bản đồ giao hàng, vì người giao hàng chuyên nghiệp nào cũng vẽ bản đồ, và từ sáng nay tớ đã là một người như thế.

Các vì sao không nằm trên đường đi.

7 đường Kênh

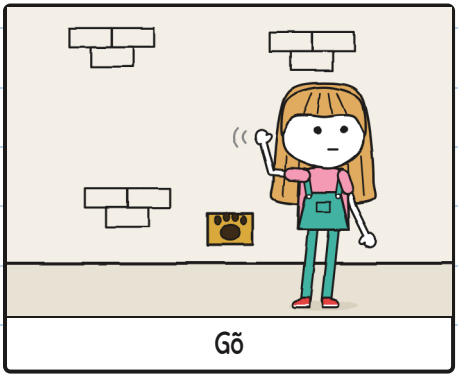
Số 7 đường Kênh không phải là một ngôi nhà. Đó là một bức tường.

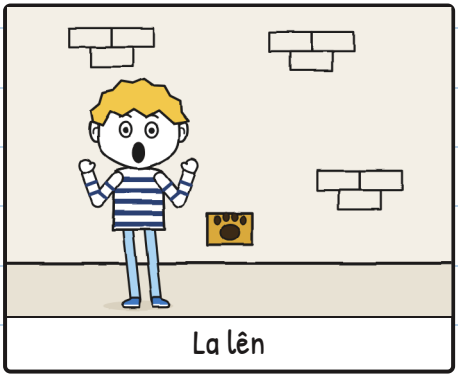
Một bức tường nhẵn thín, không cửa, không cửa sổ, thứ tường mà đến con ruồi cũng trượt chân. Thứ duy nhất trên đó là một tấm đồng thau nằm rất thấp, gần sát mặt đất, có một cái lỗ hình thù kỳ lạ: vừa tầm của một vật rất nhỏ.

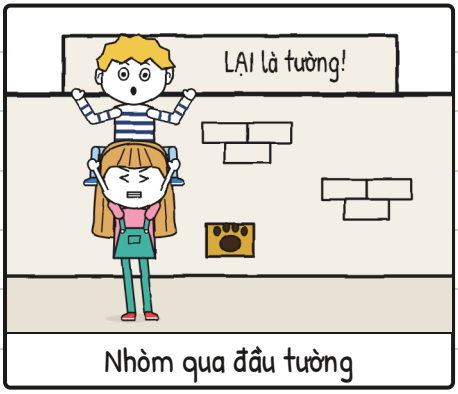

tấm đồng thau

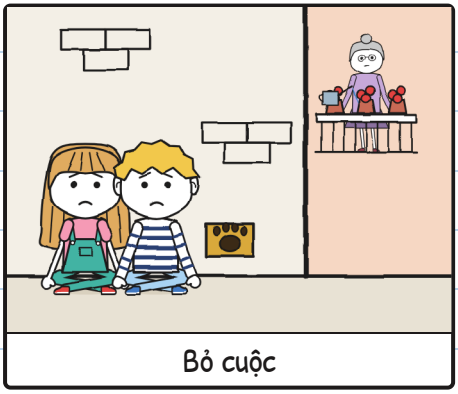
—Biết đâu là hòm thư —tớ gợi ý. Gói hàng không lọt nổi, kể cả khi dựng nghiêng.

Bọn tớ thử mọi cách người ta vẫn thử với một bức tường:

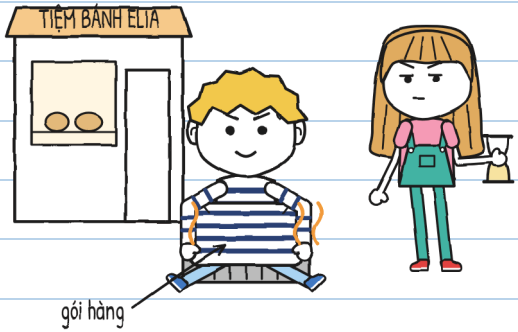
Từ ban công nhà bên cạnh, một bà đang tưới hoa phong lữ nhìn bọn tớ với vẻ mặt như đã thấy cảnh này cả nghìn lần rồi.

—Gói hàng ấy đến đây mấy năm rồi —bà nhận xét—. Lần nào nó cũng ra đi y như lúc nó đến.

Trời lạnh kiểu lạnh luồn qua cả tay áo, và Julita đọc lại tấm nhãn.
—"Giữ ấm" —bạn ấy nói—. Vậy mà nó đã nằm mấy năm trên một cái kệ lạnh cóng.

Tớ là người mới, mà người mới thì vẫn hiểu hướng dẫn theo nghĩa đen từng chữ: hễ cái gì ghi "giữ ấm" là tớ giữ cho nó ấm.

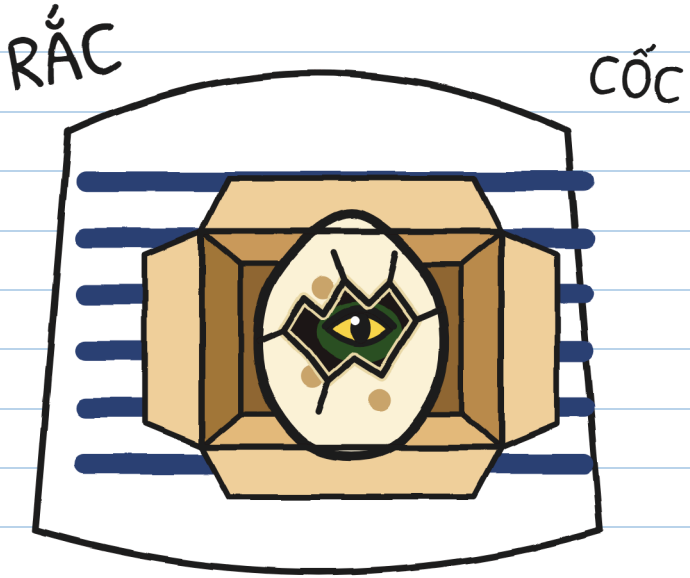
Tớ nhét gói hàng vào trong áo len, bọn tớ lại qua Cầu Lớn, và tớ ngồi lên tấm lưới thông hơi trước tiệm bánh của cô Elia, chỗ hơi nóng từ lò nướng bốc lên.

Trông cậu như cái hòm thư đang mang bầu.

Bọn tớ ngồi như thế khá lâu, giữa mùi bánh mì thơm đến mức làm bụng ai cũng réo, còn tớ thì bắt đầu đổ mồ hôi. Rồi có thứ gì đó gõ nhẹ vào bụng tớ: CỐC.

—Bụng cậu vừa kêu đấy à? —Julita hỏi, nhướng một bên mày.
—Bụng tớ đâu có kêu CỐC.

Và gói hàng nhìn tớ.

MỘT CÂU CHUYỆN, SÁU CỠ

Có sáu cỡ, từ 3 đến 16 tuổi, và hơn 20 ngôn ngữ. Cỡ XXS, XS, S, M và L có cùng các trang và cùng những bức tranh. Cỡ XL là một cuốn tiểu thuyết. Chỉ có cách kể là khác.

CỠ XXS · PRE-A1
HẮT XÌ, RỒNG CON PHUN RA LỬA NHỎ!

CỠ XS · A1
Tớ hắt xì bình thường. Nó hắt xì ra một ngọn lửa nhỏ. Lửa làm cháy một góc nhãn.

CỠ S · A2
Tớ hắt xì bình thường. Nó hắt xì ra một ngọn lửa nhỏ. Ngọn lửa làm cháy một góc tấm nhãn. Sau đó, con rồng con ăn luôn góc nhãn đó.

CỠ M · B1
Tớ hắt xì bình thường, còn nó hắt xì ra một ngọn lửa nhỏ làm cháy góc tấm nhãn. Rồi nó ăn luôn góc nhãn cháy ấy.

CỠ L · B2
Tớ hắt xì bình thường; còn nó thì hắt xì ra một ngọn lửa nhỏ làm sém góc tấm nhãn, rồi thản nhiên ăn luôn cái góc sém ấy.

CỠ XL · B2-C1
Tiểu thuyết minh họa · 13+
Các trình độ theo CEFR chỉ mang tính tham khảo.

Mỗi người một cỡ. Cùng một câu chuyện. —J.

Luyện tập từng chương tại linguaula.com